

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17C/194/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114212753
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Straková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8114212753.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Evou Strakovou v občianskoprávnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanému: F. P., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXXX/X, F., za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154, v zastúpení JUDr. Jozef Kemp, advokát, Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, v konaní o zaplatenie 154,62 Eur s prísł., takto

rozhodol:

súd žalobu zamietá,

žalovanému sa náhradu trov nepriznáva,

žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na trovách konania 49,28 Eur a tieto zaplatiť priamo na účet právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Jozefovi Kempovi, advokátovi v Chorvátskom Grobe, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na jeho účet X., SWIFT: X., VS: XXXXXXXX.

odôvodnenie:

Žalobca dňa 5.5.2014 doručil návrh, ktorým žiadal zaviazať žalovaného ku úhrade pohľadávky 154,62 Eur s príslušným úrokom z omeškania a nahradiť trovy konania, keď svoj nárok odôvodňoval tak, že so žalovaným uzatvoril dňa 15.8.2008 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol úver 331,94 Eur a tento mal splácať spolu s úrokom v 18 mesačných splátkach po 29,28 Eur v termínoch splatnosti. So žalovaným bol dohodnutý odklad splátok č. 21, 22, 23 pôžičky, ktoré sa zaviazal zaplatiť ako splátky č. 31, 32, 33. V súlade s dojednanými zmluvnými podmienkami poskytol žalovanému dňa 22.5.2009 revolving vo výške 351,36 Eur, ktorý mal žalovaný zaplatiť v 12 splátkach po 29,28 Eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára a ďalší revolving dňa 21.10.2010 vo výške 351,36 Eur, ktorý mal žalovaný splatiť v 12 mesačných splátkach po 29,28 Eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok už pri splátke č. 40. Vzhľadom na to, že bol v omeškaní s úhradou splátky č. 40 o viac ako tri mesiace žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a vyzval žalovaného k úhrade 154,62 Eur do 25.3.2012. Žalovaný túto sumu nezaplatil.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom z 8.10.2014, ktorým zamietol túto žalobu pre premlčanie a tiež z dôvodu, že ide v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka o absolútne neplatný právny úkon z ktorého nevznikol žalobcovi právo na plnenie.

Uznesením Krajského súdu Prešov č. k. 9Co 27/2015 z 11. februára 2016 Krajský súd zrušil tento rozsudok a vrátil vec na ďalšie konanie keď poukázal na § 1 ods. 2 Nariadenia vlády č. 238/2008 Z. z. a

§ 7a ods. 2, podľa ktorého výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platných ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z citovaných ustanovení vyplýva akou výškou je limitovaná výška úrokov ako odplaty za poskytnutie úveru, ale i to, že ak dohodnutá výška odplaty prevyšuje určenú výšku je neplatná len v rozsahu odporujúcom uvedenej úprave. Ak súd prvého stupňa privodil záver o neplatnosti celej zmluvy o úvere jeho právne posúdenie nezodpovedá uvedeným ustanoveniam zákona 258/2001 Z. z. a súd sa pri rozhodovaní nezaoberal aplikáciou uvedených ustanovení, t. j. § 3 ods. 10, 11 Zákona 258/2001 Z. z. a Nariadenia vlády č. 238/2008 Z. z. a ani pre potreby ich realizácie nevykonal dokazovanie.

Súd viazaným právnym názorom Krajského súdu nariadil pojednávanie na 6.6.2016, na ktorý sa neustanovil žalobca ani jeho právny zástupca.

Žalovaný sa ústnom pojednávaní uviedol, že pôvodné rozhodnutie Okresného súdu považuje za správne a žiadal rozhodnúť v súlade s jeho vyjadrením ako aj vyjadrením vedľajšieho účastníka na predchádzajúcich pojednávaniach. V čase keď podpisoval zmluvu boli vyplnené len údaje v bode 5. Tieto vyplňoval príslušný zamestnanec žalobcu a s týmito údajmi uvedenými v bode 5 podpisoval zmluvu. Mal záujem o pôžičku nie o revolving, pričom žalobca mu ani neobjasnil, aký je rozdiel medzi týmito dvoma typmi a vlastne ho uviedol do omylu. Žalobca mu neposkytol žiadne informácie o úverovom limite, úrokovej sadzbe, poplatkoch tak ako to ukladá § 3 ods. 6 písm. c/ Zákona 258/2001 Z. z. Len s ním vyplnil údaje v bode 5 bez toho, aby mu ich objasnil a poskytol informácie a toto mu dal podpísať. Navyše poukazoval, že text zmluvy je písaný drobným malým písmom, ktoré sa nedá vôbec čítať, sú nezreteľné jednotlivé zmluvné podmienky. Žalobca mu nedal žiadnu informáciu, že súčasťou zmluvy je revolving ako aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Zotrval na námietke premlčania, ktorú vzniesol on aj vedľajší účastník.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení z 25.8.2014 vzniesol námietku premlčania keď poukázal na to, že žalobca mohol vykonať svoje právo a vymáhať žalovanú sumu dňa 26.3.2012, teda v deň nasledujúci po dni kedy nadobudlo účinnosť odstúpenie žalobcu od zmluvy a vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, pričom žalobu podal až 5.5.2014.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 písmeno a/ Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 15.8.2008 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

Podľa § 43c ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

Podľa § 44 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Ak je návrh určený dvom alebo viacerým osobám, a z jeho obsahu vyplýva, že úmyslom navrhovateľa je, aby všetky osoby, ktorým je návrh určený, sa stali stranou zmluvy, je zmluva uzavretá, ak všetky tieto osoby návrh prijímú.

Podľa § 37 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

Podľa § 40 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečatľou.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo

zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere uzatvorenej 15.8.2008 vyplýva, že údaje pod bodom 5 o požadovanom revolvingovom úvere, ktoré podpisoval žalovaný ako zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru nie sú zhodné s údajmi o schválenom revolvingovom úvere, ktoré dopĺňal žalobca bez vedomia žalovaného 15.8.2008 a to v údají týkajúceho sa RPMN, keď žalovaný podpisoval zmluvu 13.8.2008 s údajom o RPMN vo výške 87,84 % a žalobca zmenil v schválení o revolvingovom úvere tento údaj na 84,92 % a to bez toho, že by s touto zmenou oboznámil pred podpisom žalovaného z jeho strany nedošlo k prijatiu tejto zmeny písomnou formou. Týmto postupom žalobcu došlo k zmene zmluvy z 15.8.2008 v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom k prijatiu takto zmeneného návrhu zmluvy zo strany žalovaného nedošlo. Žalobca jednostranne vykonal zmenu zmluvy, ktorá sa týkala výšky RPMN, táto zmena nebola žalovanému oznámená a nebola ním ani písomnou formou prijatá. V zmysle § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa právny úkon urobený v písomnej forme môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. K takejto písomnej zmene nedošlo. Náležitosť o výške RPMN je v zmysle § 4 ods. 2 písmeno j/ Zákona 258/2001 Z. z. (účinný k 15.8.2008) základným údajom spotrebiteľskej zmluvy a jeho neuvedenie má za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 Zákona 258/2001 Z. z.

Z histórie platieb splátok vyplýva, že žalovaný celkovo zaplatil žalobcovi 1 083,36 Eur za obdobie od 21.9.2008 do 21.12.2011. Žalobca poskytol žalovanému na základe zmluvy o revolvingovom úvere úvery dňa 15.8.2008 331,94 Eur, dňa 22.5.2009 351,36 Eur a dňa 21.10.2010 351,36 Eur, spolu vo výške 1 034,66 Eur. Žalovaný celkovo zaplatil 1 083,36 Eur, teda sumu vyššiu ako poskytnuté úvery vo výške 1 034,66 Eur a z tohto dôvodu žalobcovi nepatrí žiadne plnenie. Preto sa súd už nezaoberal otázkou výšky odplaty v zmysle Vládneho nariadenia 238/2008 Z. z., lebo riešenie tejto otázky nemá žiaden vplyv na záver, že žalobcovi nepatrí žiadna úhrada. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca v konaní nebol úspešný, nepatrí mu nárok na náhradu trov konania. Žalovaný a vedľajší účastník boli úspešní z tohto dôvodu im vzniká nárok na náhradu trov konania. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi uplatnené trovy konania vo výške 49,28 Eur za 2 úkony podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 písm. a/ a c/ vyhlášky 655/2004 Z. z. (za prevzatie a prípravu zastúpenia a písomné vyjadrenie), 2 x po 16,50 Eur, 2 x režijný paušál po 8,04 Eur, celkom trovy 49,28 Eur, ktoré uhradí žalobca priamo na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, JUDr. Jozefovi Kempovi, advokátovi v Chorvátskom Grobe, Námestie Josipa Andriča 1 do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaný si trovy konania neuplatnil, preto mu neboli priznávané.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.